

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jarosław Komorowski

Sędziowie: SSO Agata Adamczewska (spr)

SSO Dorota Maciejewska-Papież

Protokolant: prot. sąd. Patrycja Makuch

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Nowe Miasto Ewy Domagalskiej

po rozpoznaniu w dnia 26 kwietnia 2017 r.

w sprawie

skazanego **M. M.** o wydanie wyroku łącznego

apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu

z dnia 6 lipca 2016 roku, sygn. akt III K 56/16

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) w punkcie 2 części wstępnej wskazuje dodatkowo, że wyrok Sądu Rejonowego w Kętrzynie opisany w tymże punkcie został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 20.06.2013r. w sprawie VII Ka 486/13 m.in. w ten sposób, że obniżono karę łączną grzywny do 400 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych,

b) uchyla rozstrzygnięcie zawarte w punkcie I,

c) obniża wymiar kary łącznej grzywny orzeczonej w punkcie II do 400 (czterystu) stawek dziennych,

d) w punkcie III na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do wyroków opisanych w punkcie 1 oraz w punktach 2 i 3 w zakresie kar pozbawienia wolności

2. w pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

3. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym nie wymierza mu opłaty za drugą instancję.

Dorota Maciejewska-Papież Jarosław Komorowski Agata Adamczewska

UZASADNIENIE

M. M. został skazany prawomocnymi wyrokami: Sądu Rejonowego w Myślenicach z dnia 18 maja 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 52/11, Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 8 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 502/10, Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 25 września 2015 roku w sprawie o sygn. akt II K 83/13, Sądu Rejonowego

Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 27 października 2015 roku w sprawie o sygn. akt III K 824/15, Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 17 grudnia 2015 roku w sprawie sygn. akt III K 968/15. Skazany pismem z dnia 28 stycznia 2016 roku wniósł o wydanie wyroku łącznego.

Wyrokiem łącznym z dnia 6 lipca 2016 roku, wydanym w sprawie III K 56/16, Sąd Rejonowy Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 89 § 1a i 1b k.k. połączył orzeczone wobec skazanego w sprawach II K 52/11 oraz II K 83/13 kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności (punkt I wyroku). Nadto na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. połączono orzeczone wobec skazanego M. M. w sprawach II K 502/10, II K 83/13, III K 824/15 oraz III K 968/15 kary grzywny i wymierzono mu karę łączną grzywny w wysokości 700 (siedemset) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł każda (punkt II wyroku). Następnie Sąd I instancji na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w sprawie II K 52/11 w zakresie kary grzywny oraz w sprawie II K 502/10 w zakresie kary pozbawienia wolności (punkt III wyroku). Sąd Rejonowy w ostatnich rozstrzygnięciach orzekł, iż na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie wymienione na wstępie wyroku podlegają odrębnemu wykonaniu (punkt IV) oraz zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania (punkt V).

Wyrok łączny został zaskarżony przez obrońcę skazanego wyłącznie w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie I orzeczenia Sądu Rejonowego. Skarżący zarzucił wyrokowi Sądu Rejonowego rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec skazanego kary. Formułując powyższy zarzut odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie skazanemu kary jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Na rozprawie apelacyjnej w dniu 15 marca 2017 roku obrońca zwrócił uwagę na błędne oznaczenie grzywny opisanej w punkcie 5 części wstępnej wyroku łącznego (zamiast 70 stawek winno być 40 stawek, bowiem wyrok Sądu Rejonowego został zmieniony wyrokiem Sądu II instancji). Ponadto obrońca podniósł, iż w sprawie V Kow 893/17 w dniu 7 marca 2017 roku zapadło postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu o warunkowym przedterminowym zwolnieniu skazanego z kary orzeczonej wyrokiem II K 83/13, co musiałoby skutkować wyeliminowaniem orzeczenia z punktu I wyroku Sądu Rejonowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy okazała się konieczna, albowiem pozwoliła na kontrolę instancyjną zaskarżonego wyroku, co w rezultacie skutkowało częściową zmianą zaskarżonego wyroku.

Na wstępie zauważyć należy, że w dniu 1 lipca 2015 r. weszła w życie ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.396), na mocy której zmieniono między innymi przepisy rozdziału IX kodeksu karnego dotyczącego zbiegu przestępstw oraz łączenia kar i środków karnych. Niemniej jednak zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ww. ustawy, przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym tą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Mając zatem na względzie, że M. M. ostatni raz został skazany w dniu 17 grudnia 2015 roku w niniejszej sprawie zastosowanie miały przepisy w brzmieniu aktualnym.

Z racji wydania w dniu 7 marca 2017 roku przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie V Kow 893/17 postanowienia m.in. o warunkowym przedterminowym zwolnieniu skazanego z kary orzeczonej wyrokiem II K 83/13 roztrząsanie zarzutów obrońcy w kwestii niewspółmierności orzeczonej przez Sąd Rejonowy kary łącznej okazało się zbyteczne. Zwrócić bowiem należało na fakt, iż kara orzeczona w sprawie II K 83/13 stała się podstawą wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności zawartej w punkcie I zaskarżonego wyroku. W doktrynie panuje co prawda spór, czy warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia reszty kary oznacza, iż kara nim objęta nie stanowi już „kary podlegającej wykonaniu” w rozumieniu art. 85 § 2 k.k. Nie wdając się w tym miejscu w rozstrzygnięcie rozbieżności w wykładni przepisów, wskazać winno się, iż, zdaniem Sądu Okręgowego, okoliczność uzyskania przez skazanego ulgi w postaci warunkowego przedterminowego zwolnienia z kary orzeczonej w sprawie II K 83/13, nakazywała

uchylenie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie I zaskarżonego wyroku. Sąd I instancji procedując w kwestii wyroku łącznego, przychyliając się do stanowiska, zgodnie z którym kara, z której wykonania skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony nie jest karą podlegającą wykonaniu, uznał już wcześniej za niemożliwe połączenie wraz z karami orzeczonymi w sprawach II K 52/11 oraz II K 83/13 kary 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 8 lutego 2013 roku w sprawie II K 502/10. Wskazać bowiem należy, że postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 16 czerwca 2015 roku, M. M. został z odbycia jej reszty warunkowo przedterminowo zwolniony z okresem próby do dnia 26 czerwca 2017 roku. Tym samym, zdaniem Sądu meriti, kara ta nie była sankcją podlegającą wykonaniu w rozumieniu art. 85 § 2 k.k.

W realiach niniejszej sprawy apelację wywiedziono wyłącznie na korzyść skazanego, w związku z tym niedopuszczalne byłoby poczynienie jakichkolwiek ustaleń niekorzystnych dla M. M., a za takową zmianę należałoby uznać nawet odmienną od Sądu Rejonowego wykładnię przepisu, co w konsekwencji musiałyby skutkować utrzymaniem w mocy rozstrzygnięcia zawartego w punkcie I zaskarżonego wyroku. Jednocześnie z punktu widzenia skazanego taka sprzeczność w wyrokach Sądu Rejonowego i Sądu Okręgowego byłaby niezrozumiała.

Dalszą konsekwencją uznania kary orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie II K 83/13 za niepodlegającą łączeniu była zmiana punktu III wyroku Sądu I instancji i umorzenie na podstawie art. 572 k.p.k. postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do wyroków opisanych w punkcie 1 oraz w punktach 2 i 3 części wstępnej zaskarżonego orzeczenia w zakresie kar pozbawienia wolności.

Sąd I instancji błędnie ustalił wysokość grzywny orzeczonej w sprawie II K 502/10 na 700 (siedemset) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł za każdą stawkę (obrońca na rozprawie apelacyjnej pomyłkowo wskazał, iż przedmiotowy błąd dotyczył kary grzywny orzeczonej w sprawie III K 968/15). Umknęło Sądowi Rejonowemu, że przedmiotowy wyrok został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 20 czerwca 2013 roku, wydanym w sprawie VII Ka 486/13, w którym to orzeczono ostatecznie wobec skazanego karę łączną grzywny w łagodniejszym wymiarze 400 (czterystu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Pomyłka ta przeniknęła do treści wyroku, albowiem karę łączną grzywny ustalono w wysokości 700 (siedmiuset) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł za każdą stawkę, tj. stosując zasadę pełnej absorpcji. Uwzględniając wspomniany wcześniej fakt wywiedzenia w realiach niniejszej sprawy środka odwoławczego jedynie na korzyść skazanego, karę łączną grzywny należało obniżyć do najwyższej sankcji grzywny podlegającej łączeniu, a więc 400 (czterystu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Dodać należało, że rozważania Sądu Rejonowego odnośnie motywów rozstrzygnięcia w kwestii kary łącznej grzywny są trafne i Sąd Okręgowy przyjmuje je za własne. Jednocześnie zaskarżony wyrok musiał ulec zmianie w punkcie 2 części wstępnej poprzez wskazanie prawidłowej wysokości kary grzywny podlegającej łączeniu, która wynika z przytoczonego wyroku wydanego w sprawie VII Ka 486/13.

W pozostałym zakresie Sąd Odwoławczy nie znalazł podstaw do ingerencji w treść wyroku, utrzymując dalsze jego rozstrzygnięcia w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, Sąd Okręgowy zwolnił skazanego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, uznając, że nie będzie w stanie ich ponieść ze względu na obecną sytuację finansową.

Dorota Maciejewska-Papież Jarosław Komorowski Agata Adamczewska